

प्रतिपद्यते शुक्रद्वयं वृक्षाद्वृक्षान्तरमित्येवमाद्याः ताः सर्वा-
 एषानादर्श्याः श्रुतिविरोधात् , नमूदाहृताभ्यां प्रत्य-
 प्रतिवचनाभ्यां क्षेत्रज्ञाभिरङ्गिः संपरिषृक्तोरंहति इति इति
 प्राप्नोति अप्यन्त्यवषसामर्थ्यात् तत्र चर्च सामान्येन
 प्रतिज्ञायते ? सर्वैरेव भूतसृष्ट्याः संपरिषृक्तोरंहतीत्यत
 उत्तरं यठति ।

“तद्वात्मकत्वात् भूयस्त्वात् तद्व्यपदेशः” इति । तद्व्यपदेशेन नोदितामाशङ्कासृज्यन्तस्ति तद्वात्मिकाद्यापः त्रिदशकणश्रुतिः तास्वारम्भिकास्तद्व्यपदेशगतास्ति तदपि भूतद्वयमवस्थाभ्युपगन्तव्यं भवति तद्वात्मकश्च देहः त्रयाणामपि तेजोबद्धानां तस्मिन् कार्योपलब्धेः पुनश्च तद्वात्मकः त्रिधातुकत्वात् त्रिभिर्वात पितृस्तेजोभिः । न च भूतान्तराणि प्रत्याख्याय केवलाभि रङ्गिरारम्भं शक्यते । तस्माद्भूयस्त्वापेक्षोऽयमाशङ्कः पुरुष-वत्त्व इति प्रत्यप्रतिवर्चनयोरप्यङ्गो न कैरप्यपेक्षः । सर्व-देहेषु हि रसबोहितादिद्रवभूयस्त्वं दृश्यते । ननु पार्थिवो धातुर्भूयिष्ठो देहेषूपलब्धते ! नैव दोषः, इतरापेक्षया व्यपं बाहुल्यं भविष्यति, दृश्यते च शुक्रशोणितल्लक्षणेऽपि देह-बीजे द्रवद्रव्यबाहुल्यम् । कर्म च निमित्तं कारणं देहा-न्तरा रम्भे, कर्माणि चाग्निहोतादीनि योमाच्छ्रय प्रपद्यति द्रवद्रव्यव्यपाश्रयाणि, कर्मसमवायिन्यद्यापः अद्याप्यङ्गोदिताः सह कर्मिर्निर्द्युलोकास्तेऽग्नौ ह्वयन् इति वक्ष्यति तस्माद-व्यपं बाहुल्यमवशिष्टः । बाहुल्यज्ञाप्यङ्गेन सर्वेषामेव देहबीजानां भूतद्रव्याणासुपादानमिति निरवद्यम् । तथा च त्रैभौतिकत्वं बाहुल्यमिष्टायेण ऐतरेयोपनिषदि पाञ्चभौतिकत्वोक्तेः । यथा

“एष ब्रह्मैव इन्द्र एष मज्जापतिरिते सर्वे देवा इमानि
च पञ्च महाभूतानि—पृथिवी वायुः आकाश आपो ज्योती-
नीत्येतानोमानि च क्षुद्रमिश्राण्यैव बीजानीतराणि
चेतराणि वायुहजानि च जारुजानि च खेदजानि चो-
द्भिज्जानि चाश्वा गावः पुरुषा हस्तिनो-यत् किञ्चिदं-
माणि जङ्गमं च पतति च यच्च स्थावरम्, सर्वं तत्
प्रज्ञानेन प्रज्ञाने प्रतिष्ठितं प्रज्ञानेनो बोधः प्रज्ञा प्रतिष्ठा
प्रज्ञानं ब्रह्म” उच्यते ॥ ३५० ॥

‘स एष प्रज्ञानरूप आत्मा ब्रह्मा । अपरं सर्वं शरी-
रस्य प्राणप्रज्ञात्मानः करणोपाधिषु तु मयि च । जलभेदगतवृत्ते-
प्रतिविम्बवद्विरण्णदर्भः प्राणः प्रज्ञात्मा । एष एवेन्द्र-
इन्द्रगुणवान् देवराजो वा । एषः प्रज्ञापतिर्यः प्रथमजः
शरीरो, यतो ह्यजादिर्भेदहारेणान्नाद्यो लोकपाशा

जाताः । समजो वा एषः प्रजापतिरेव एव वेद्येते
अग्न्यादयः सर्वे देवा एव एव । इमानि च सर्वशरीरो-
पादानभूतानि-पञ्च पृथिव्यादीनि सञ्जाभूतान्यज्ञाज्ञहेत्वादि
लक्षणाभ्येतानि । किञ्चेमानि च क्षुद्रैरत्यकैर्मित्राणि
सर्पादीनि । इत्यब्धोऽनर्थकः । वीजानि कारणानि चेतराणि
चेतराणि च द्वैराग्रेण चलाचलतया निर्दिश्यमानानि ।
कानि तानि ? इत्युच्यन्ते-अथञ्चजानि पञ्चादीनि । जाकु-
जानि जराशुजानि मनुष्यादीनि । स्वेदजानि यूकादीनि
उद्भिज्जानि च वृक्षादीनि । अन्धाः, गायः, मनुष्याः,
इक्षिनः । अन्यञ्च यत्किञ्चिदिदं प्राणिजातम् । किं तत् ?
जङ्गमं यञ्चवति पङ्ग्रां गच्छति । यञ्च पतन्ति आकाशेन
पतनशीलम् । यञ्च स्थावरमचलं सर्वं, तदशेषतः प्रज्ञा-
नेतृम्-प्रज्ञाग्निः प्रज्ञा, तञ्च ब्रह्मैव, जीयते सत्ता प्रा-
प्यते अनेनेति नेतृं, प्रज्ञा नेतृं यथा तदिदं प्रज्ञानेतृम् ।
प्रज्ञाने ब्रह्मण्युत्पत्तिस्थितिलयकारेषु प्रतिष्ठितं प्रज्ञान्य-
मित्यर्थः । प्रज्ञानेतो लोकाः पूर्ववत् । प्रज्ञाचक्षुर्वा सर्व
एव लोकः । प्रज्ञा प्रतिष्ठा सर्वस्य जगतः । तस्मात् प्र-
ज्ञानं ब्रह्म । तदेतत् प्रत्यक्षमिति सर्वोपाधिविशेषं सद्भिर-
ञ्जनं निर्मलं निष्क्रियं शान्तमेकमहम्, नेति सर्वविशेषा-
पोहणं वेद्यं सर्वशब्दप्रत्ययागोचरं तदत्यन्तविशुद्धप्रज्ञोपाधि
इत्यभ्येन सर्वज्ञबीजरसज्ञं भवति । सर्वसाधारणा-
ख्यातजगद्गीताप्रवर्त्तकं नियन्तृत्वादानर्थागमञ्जं भवति ।
तदेव जगद्गीताभूतबुद्ध्यात्माभिमानलक्षणाचिरव्यगर्भसञ्ज्ञं
भवति । तद्देशान्तरगण्डोद्भूतप्रथमशरीरोपाधिकद्विराट्
प्रजापतिसञ्ज्ञं भवति । तदुद्भूताग्न्याद्युपाधिसहेवता-
दिसञ्ज्ञं भवति । तथा विशेषशरीरोपाधिष्वपि ब्रह्मा-
दित्युपर्यन्तेषु तत्तत्सामरूपवतामो ब्रह्मणस्तदेवैकं सर्वोपा-
धिभेदभिन्नं सर्वैः प्राणिभिस्तार्किकैश्च सर्वप्रकारेण ज्ञाय-
ते विकल्पयते अनेकधा । एतमेकं वदन्त्यग्नं मनुमन्ये
प्रजापतिम् । इन्द्रमेकैऽपरे प्राणमपरे ब्रह्म याज्ञतमि-
त्याद्या कतिः" यादुरभाष्यम् ।

कणादस्तत्त्वप्रयोगेषु कायस्य पञ्चादिभौतिकत्वं
निराकरणेन एकैकभूतारब्धत्वं व्यवस्थापितं यथा
“पृथिव्यादि कार्यैश्चैवं त्रिविधं-शरीरेन्द्रियविषयसंज्ञ-
कम्” का० सू० । तत्र शरीरत्वं प्रयत्नवदात्मसंयोगा-
समवायिकारणवृत्क्रियावदन्यावद्यवितम् उपाधिभेदः
न त्वं शरीरत्वं जातिः पृथिव्यादिना परापरभावात्तुप-
पत्तेः” उपस्तुतवृत्तिः । तथा च शरीरत्वम् अन्तर्भावय-